:קמא סעי׳ נה

:69

פסקי רי"ד

י שיאמרו בפנינו קבל וקרע

י אפילו הם הראשונים והם האחרונים או א׳ מן הראשונים ואחד מן

בין האחרונים וא׳ מצטרף עמהם

פי׳ האשה שאמרה התקבל לי גיטי והוא חזר ואמר

לוניל מוספתה ב"מ פ"ה [לעיל מ: קדושין סה: ב"מ ג:],ב"מ יח. עירובין כ: ב"מ לד. לב.], ג) [לעיל ט: וש"נ], ד) לעיל ב: ג. קדושין סו. [יבמות פת.], ד) [ב"ב קלד:], ו) [חולין יב.] עירובין לא: נזיר יב. ע"ש, ז) בס"א נוסף: ולא בקריעה, ה) [ל"ל אלעור], בקריעה, ה) [ל"ל אלעור], ט) פיי שעדיין לא פיי איזה לחטאת ואיזה לעולה,

גליון הש"ם תר"ה אסור בכל הנשים וכו' דאין זה חוקה גמורה. ע' לקמן סה ע"ל תד"ה התקבל:

מוסף רש"י

הודאת בעל דין כמאה עדים דמי. נרייתא היא בתוספתא דב"מ בפ' ראשון (ב"מ ג:) דכתיב (שמות כב) לשר יאמר כי הוא זה, הרי שסמך על מקצת הודאתו (קדושין סה:). מידי גבי הדדי תניא. סדל מניל כ׳ מייל וחדל תניל כ' לושעיל (שבת יח.). ואין דבר שבערוה פחות משנים. אין דכר ערוה ראוי להתירו בפחות משנים, דיליף דכר דבר מממון, כמיב הכא כי ימלא בה ערות דבר, וכמיב התם על פי שנים עדים יקוס דגר (לעיל ב:). חזקה שליח עושה שליחותו. שליח עושה שליחות. כל השלוחין עושין שליחות! ומחזקינן להו בכך, מחתר שנתרלו נשליחותן (חולין יב.). צא וקדש לי אשה סתם. שלא פירש לו באינו טיר ואינו ינע לו כנהוו על ונהוו (נזיר יב.). אסור בכל ם שבעולם חזקה שליח עושה שליחותו. והלך וקידש לו אשה, וכיון שלא פירש לו הי מינייהו קדים ליה ולא ידע איזו קידם לו, ואי הדר אותו האים ונסיב איתתא דלתוא זו היא אמה או בתה או אחותה של אותה האשה שקידש לו שלוחו, והן כולן אסורות לו כדאמר התם מסורות לו פניטות יאנט (ריש מס' ד"א) המקדש את האשה אוסר עליו שבע עריות

מוסף תוספות

א. במביא גט ממדינת הים. רשנ״ל. ב. דאינו חשוד מסר לו גט כשר. תוס' הרא"ש. ג. דאינו יכול להתעכב עד אי ראינו לה. לענ"א. T. ומאי שיתננו לה. לענ"א. T. ומאי הימניה שייך והלא על העדים ממד. מכדכי ה (דורי המומ׳ טפן . מודכי. דור (דברי המוסף ל"ב דשם בגמ' לל"ק אינו נאמן רק משום מיגו ולל"ב אינו נאמן משום לאינו מיגו טוב) ולשון מוס' הלא"ש: ומקשה לר"ג דאמר כיון דאתחזק בב"ד אי בעיא הלתיה לא אמרינז ומקשה אפילו היכא דליכא מיגו נאמן שליש. 1. דשמא אינה רוצה לקלקל את עצמה. רעצ"ה. 1. ויודע שיש ביד השליש למוסרו לאשה וע"י למוטרו לאטרו ועיל היא ותנשא בו. Π. לדידיה. תוס׳ הרא"ש, ט. לא מרענא יאלוע. ט. לא בווענא הימנותיה דשליש. סוס׳ הרמ״ש. י. ולא היה שליש הרא״ש.

או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד. שלישי שנעשה עד בעל נאמן דאם איתא דלגירושין בו'. וא"ת א"כ מה הועילו בזו ובזו מלטרף עמהס: גבו׳ בעל אומר לפקדון. גט שנתון ביד שליש בעל אומר לפקדון נתתיו בידך ושליש אומר לגירושין נתת לי שהייתי שלוחה לקבלה ונתגרשה בקבלתי והאיש והאשה יחד בעיר:

כשמסרו הימניה. דכת בידו: דאיתיהיב למחילה. שאם מחלו מחול הלכך שליש נאמן דכיון שהאמינו ומסר בידו נתרלה בהבטחתו עליו למחול על ממונו ולהאמין כל מה שיאמר אבל במילתא דאיסורא אין להאמין: גיעי ממון. שאין גט אלא לשון שטר: מידי גבי הדדי מניא. וכן לגיטין וכן לשטרות דנימא מדהא לשטרות דממון קמייתא לגיטי נשים הני תרי תנאי נינהו ותרוייהו בממון איירי: ואמאי. בעי עדים כלל לא בקבלה" ולא באמירה אלא באמירתו בלבד להימניה דהא הימניה בעל: מי קא נפיק גיטא מסוחי ידיה. בפנינו להראותו לנו דניהמניה הא קרעו ואע"פ שהקרעים בידו בפנינו אין שליש אא״כ השלישות בידו דמיגו דאי בעי הוה עביד ביה מאי דקאמר נאמן נמי על אמירתו אבל זה שקרעו אין בידו למוסרו בידה: מינח אמרה קיבל למה לי. לאתויי עדים שראוהו מקבלו מיד הבעל הרי הוא בידו בפנינו והא ודאי קבליה: רבי חלעור היה. דחמר חין גט כשר בלא עדי מסירה: קרע למה לי. כלומר למה לי למקרעיה: שעת גורם השמד הוה. שגורו על המלות: שליש גופיה לה מהימן ואיהי. כי אמרה משמיה מהימנא: בעל חומר לגירושין. נתתיו לשליש למוסרו לה: גירשתי את אשתי נאמן. דמה לו לשקר הרי בידו לגרשה: מי קאמר גירשתי. שליח להולכה הוא דעבד: ונימא דחוקה שליח כו'. כיון דבעל נחמן דמסריה להאי על מנת לגרשה נימא שחוקה שהשליח עושה שליחותו: חסור בכל הנשים. שמא זו קרובת ארוסתו שקדש לו שלוחו היא אא״כ חזר

או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד

מצמרף עמהן: גבו' איתמר בעל אומר לפקדון ושליש אומר לגירושין מי נאמן רב הונא אמר בעל נאמן ורב חסדא אמר "שליש נאמן רב הונא אמר בעל נאמן דאם איתא דלגירושין יהביה ניהליה לדידה הוה יהיב לה ניהלה ורב חסרא אמר שליש נאמן דהא הימניה מתיב ר' אבא 🌣 הודאת בעל דין כמאה עדים דמי יושליש נאמן משניהם כיצד זה אומר כך וזה אומר כך שליש נאמן שאני ממון דאיתיהיב למחילה והא תניא וכן לגימין גימי ממון והתניא וכן לשמרות ימידי גבי הדדי תניא תגן האשה שאמרה התקבל לי גימי צריכה שתי כיתי עדים שנים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים שיאמרו בפנינו קבל וקרע ואמאי ליהמניה לשליש מי קא נפיק גימא מתותי ידיה דליהמניה תינח אמרה קיבל למה לי אמר רב' הא מני ר"א היא דאמר יעדי מסירה כרתי קרע למה לי אמר רב יהודה א"ר בשעת השמר שנו אמר רבה ומודה רב הונא דאי אמרה איהי לדידי אמר לי שליש דלגירושין יהביה ניהליה מהימנא מי איכא מידי דשליש גופיה לא מהימן ואיהי מהימנא אלא יאי אמרה קמאי דידי לגרושין יהביה ניהליה מהימנא מיגו דאי בעיא אמרה לדירה יהביה ניהליה בעל יבעל אמר לגירושין ושליש אומר לגירושין והיא אומרת נתן לי ואבד אמר רבי יוחנן ייהוה דבר שבערוה ואין דבר שבערוה פחות משנים ואמאי וליהימניה לשליש מי קא נפיק גימא מתותי ידיה דלהימניה ולהימניה לבעל דאמר רב חייא בר אבין א"ר יוחנן בעל שאמר 🌣 גירשתי את אשתי נאמן מי קאמר גירשתי ולימא חזקה שליח עושה שליחותו ידאמר רבי יצחק יהאומר לשלוחו צא וקדש לי

אשה סתם ומת שלוחו אסור בכל הנשים שלוחו לומר לו פלונית קדשתי שבעולם חזקה שליח עושה שליחותו לך או לא קדשתי לך שום אשה: לחומרא גאמן. משמע דנאמן אפילו כולן בעיר אחת אע״ג דאיכא למימר דאם איחא דלאו לפקדון יהביה חהו יהיב ליה ש: שאבר ממון דאיתיהיב דמחידה. כיון שהאמינו ומסר בידו נתרלה בהבטחתו עליו למחול על ממונו ולהאמין על כל מה שיאמר אפי׳ ישקר שהאמינו להפסידו ממונו אפילו שלא כדין אבל במילתא דאיסורא אין בידו להאמינו ורב חסדא סבר דבגט נמי שליש נאמן דעל כן נתן לו שיהא לגירושין אם יאמר לגירושין כדפירשנו: רלהרבוביה לשליש. פי' אמאי לריך שנים שיאמרו בפנינו קיבל אבל לריך לעולם שנים שיאתרו בפנינו אתת בתרושנו לעיל ומשני מי נפיק גיטא מחותי ידיה דהנך קרעים שבידו שמא מלאו באשפה" דדוקא היכא שהגע של בידו" דהימניה הבעל ומסרו לו נאמן: ררבה בפניגו אמרה. פירוש מינח דבדין לריך שנים שיאתרו בפניגו אמרה" ומזה לא של בידו" דהימניה הבעל ומסרו לו נאמן: ררבה בפניגו אמרה פירוש חיות דבדין לריך שנים שיאתרו בפניגו אמרה לו נמה לי נהי דלא סגי בשנים אומרים בפניגו אמרה כיון דנקרע הגע ולא נפיי גיטא מתותי ידיה מ"מ למי בפניגו פינל לא היה לריך אלא לעדים שראוהו בידו שלם"ג: רב" אלעזר הדמבר עדי מסירה ברתי. ומיירי הדיה מ"מ למים לרים לידים שראוהו בידו שלם"ג: רב" אלעזר השבר עד במבר ברתי. ממירי של היה לריך אלא לעדים שראוהו בידו שלם"ג: רב"ב אלעזר השבר בתרי. המיירי של היה לריך אלא לעדים שראוהו בידו שלם"ג: רב"ב אלעזר השבר בתרי. המיירי של היה לריך הלא לעדים שראוהו בידו שלם"ג: רב"ב אלעזר היה דמבר בתרי. שאין העדים חתומין בו ולכך לא סגי במה שראוהו בידו שלם כיון שלא ראו הקבלה אבל אם עדים חתומין בו כשר ד אפי׳ אין כאן עדי מסירה לפנינו דמסתמא נמסר בפני עדים ונעשה כדין כדאמרי׳ בהשולח (לעיל דף לו.) אמר רבה לא לריכא אלא לר׳ אלעזר דאמר עדי מסירה כרתי תיקנו חכמים עדי חתימה דזימנין דמייתי סהדי או אזלי למדינת הים ולקמן בהמגרש (דף פו.) תנן במילחיה דרבי 🕫 אליעזר גופיה אין העדים חותמין על הגט אלא מפני חיקון העולם 🕫: אבור בבד חנשים שבעודם. אבל לכל אדם אין לאסור לקדש ולחוש שמא זאת היא שקדש השליח דאם איתא דנתקדשה לא היתה חוזרת ומתקדשת אבל האי אסור לקדש שמא שלוחו קידש לו אחת מקרובותיה כגון אמה ואם אמה וכיולא בהן ואפי׳ באות כל הקרובות ואמרו שלא נתקדשו לא סמכינן אדיבורא בעלמא ואם תאמר יתומה קטנה תיאסר לכל אדם שמא אביה קדשה לזה השליח דו ונראה דקנסא בעלמא הוא דקנסינן ליה שלוה לקדש סתס ™ ולא חשש על עצמו שלא יבא לידי תקלה אבל מן הדין מותר בכל הנשים ° דאין זה חזקה גמורה דאינה בידו להתקדש שמא לא מתרלה ועוד דאולינן בתר רובא ומ"מ מוכיח שפיר דחזקה שליח עושה שליחותו דאי לאו הכי לא הוה ראוי לקנוס כאן והא דפריך עלה במיר בפ"ב (דף יב.) מקן שסחומה שפרח אחד מהם לאויר העולם יקח זוג לשני ואילו שאר קינין בעלמא מיחקקיף ואע"ג דהכא קנסא בעלמא מ"מ פריך שפיר דהתם נמי הוה לן למקנסיה על שלא נזהר שלא יפרח וממה דשאר קינין בעלמא מיתקנן לדידיה פריך יש והא דמשני אמינא לך אנא אשה דלא ניידא לאו משום דמיחשב כקבועה שלא תחבטל ברוב⁻ דבדבר המתערב ואינו ניכר לא אמרינן דליהוי קבוע דידיה כמחצה על מחצה אלא כלומר מחמת קביעותא קנסינן טפי מבגחל. ווע״ע חוס׳ וזיר יב. ד״ה אסורן:

> דליתברר דשליח לקבלה הוא ומכי מטי גיטא לידיה איגרשא לה. שיט״ק נשם הרמ״ה. יג. דבאותה שעה שליש היה ונאמן, ובלבד דיתוברר דשליח לקבלה הוא ומכי מסי גיסא לידיה איגרשא לה. שיטיק כמס הכמיים. "ג. דבאותה שנה שליח שיה היה ונאמן, ובקבד במקוים, א"ג עצ"פ שאינו מקוים אלא שאין הבעל טוען טענת מזויף וכר. לפנ"א. T. לקשיאמר השליח או האשה. לפנ"א. T. בקשיאמר מליד. מליד. אף לד' אלעזר בקיום חותמיו סגי. לפנ"א. T. בשלמא אם לא אירע ספק זה ניתא דלא אסרינן קטנות דאם איתא שקיבל בה אביה קידושין היה אומרו בשעת מיתה, אבל כיון שאירע הספק ואתה צריך לחוש שמא קיבל בה קידושין ולא אמרו, כיון שאתה אוסרו בקרובותיה א"כ ניחוש לאוסרה. מוס' הל"ש. T. ולא פירש לו קדש לפלונית. מוס' טי כ. ד"ה לפוכי ה"ח. ואמאי, כל חדא וחדא נימא היינו היא. לשנ"א. "U. במשמע ליה דשאר קינין דעלמא אפילו לפלונית. מוס' טי כ. ד"ה לפוכי ה"ח. ואמאי, כל חדא וחדא נימא היינו היא. לשנ"א. "U. במשמע ליה דשאר קינין דעלמא אפילו לראובן מיתקנו אם יצטרך לקן אחד לזיבה אחרת. מוס' מיר יכ. ד"ה ואינו. ב. ולהוי איסורא דאורייתא דהויא לה קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה. מוס' טיר יכ. ד"ה אסור.

התקבל לי גיטי צריכה שתי כיתי עדים שנים שיאמרו וכו׳ ואמאי ליהמניה לשליח. פי׳ צריכה עדים שיאמרו בפנינו אמרה לו לקבל גיטה אבל אם אין עדים בדבר אע״פ שהאשה מודה כי מינתו שליח והבעל מודה לו שנתנו לו והגט יוצא מתחת יד השליח שקבלו בעבור האשה אמרי׳ שאין האשה מגורשת דשמא האשה לא מינתו שליח ואמאי צריכה עדים בזה הדבר יהא השליח נאמן לומר שהאשה מינתו שליח באמר בשליח נאמן בלא עדים אבל שליח לקבלה אינו נאמן מי כי נפיק גיטא מתותי ידיה דליהמניה פי׳ כשבא השליח ואומר כי האשה מינתני שליח במה נאמין לו כלום יוצא מתחת ידו כמו שיוצא עכשיו כשאומר לבעל לגירושין נתתו לי. הילכך שליח להולכה נאמן בלא עדים אבל שליח לקבלה אינו נאמן נה לי ניפץ אמצא מהות יידר ליהופה בשבא האירה האמה מחוד במה הצמיך לכוס יידר מי בישה אמצי באר לא היידר היידר האם האמן בלא מי היידר במה הצמיך מאמר הלא האמה במה באר אלמוד היא דאמר עידי מסירה ברות בלא עידים: הדר מקשה ליה תינח אמרה קבל למה לי פי נידר יידר ביידר עידר שלים עדים שקבל הגט למה לי כיון שהגט יוצא מתחת יד האשה נאמנת לומר לגירושין ניתן לי ואינה צריכה עידי מסירה ביידר מאיר הלא בעי עידי מסירה היידר ביידר מאיר באר ביידר מאיר באר ביידר מאיר באר ביידר מאיר השליח האמר ביידר מאיר השליח מאמר עד השליח לקורעו ואהדר רב יהודה בשעת וכשיוצא מתחת יד השליח בר חומא ורב חסדא דרב הונא סבר אפיי לר' מאיר בעל נאמן ורב חסדא סבר אליבא דר' מאיר השליח נאמן שכל האמן השליח ממודא בשעת היידר השליח מאמר ביידר השליח מאמר היידר השליח מאמר עדי השליח מודר ביידר היידר ביידר השליח מאמר ביידר שליח מודר ביידר היידר השליח מאמר ביידר השליח מאמר ביידר השליח מודר ביידר מיידר השליח מודר ביידר השליח מודר ביידר השליח מודר ביידר השליח מודר ביידר מיידר השליח מודר ביידר מודר ביידר מיידר השליח מודר ביידר מיידר מיידר השליח מודר ביידר מיידר השליח מודר ביידר מיידר מיידר

חכמים דתקון לומר א בפני נכתב ובפני נחתם משום דאי אתי עשין נ טוש"ע אה"ע סי בעל ומערער לא משגיחינן ביה אכתי יערער שיאמר לפקדון נתתי קמא סערי נה:
ימ ב מירי פ"ז מהלי טוען
הל"א טוש"ע חו"מ סרי ואי דאיכא עדים דיהבינהו לגירושין התם לא בעינן בפני נכתב ב וי"ל דלא מהימן אלא בששלשתן בעיר פא סעי ח:

דשייך האי טעמא דלדידה הוה יהיב ב ג מיי׳ פט"ז מהלי מלוה הלכה ח סמג עשין לד לה והא דפריך לרב חסדא ממתניתין טוש"ע חו"מ סי׳ נו סעיף א: משמע דלרב הונא ניחא היינו משום בא ד טוש"ע אה"ע דלדידיה איכא לאוקמי בששלשתן בעיר בב ה מיי פי״ב מהל׳ וא"ת והנהו דמלרכי (לעיל דף ו.) גירושין הלכה יב סמג מערסה לערסה ומשכונה לשכונה עשין נ טוש"ע שם סעי' נו: דבעיר אחת מה הועילו חכמים בג ו מיי פ"ט מהל' אישות הל"ו סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי לה סעי בתקנתן וי"ל דסברי כרב חסדא דאמר שליש נאמן אפי׳ בעיר אחת אי נמי התם איירי כשהבעל אומר כתבו ותנו והלך לדרכו ג דליכא למימר

דלדידה הוה יהיב לה: שליש נאמן דהא הימניה. אפי׳

אומר הבעל שנתן לו בפני עדים™ מ״מ סמך עליו דזימנין דמייתי עדים או אזלי למדינת הים דאין לפרש דנאמן השליש מטעם מיגו דחי בעי עביד ביה מחי דקאמר שיכול למוסרו לאשה כדפי׳ בקונטרס בסמוך חדא דבלא שום מיגו הימנוהו רבנן לשליש כדמשמע בסוף זה בורר (סנהדרין דף לא.) גבי ההיא סבתא דאפקידו גבה שטרא ואמרה דפריע הוא והימנה רב נחמן בלא שום מיגו דכיון דאיתחוק בב"ד אי בעי קלתיה לא אמרינן ה ועוד אי חשיב מיגו לא הוה פליג רב הונא דהיכא דאיכא מיגו מודה כדאמרינן בסמוך ומודה רב הונא דאי אמרה קמי דידי כו' אלא לא חשיב מיגו דהה חין ביד השליח למוסרו לחשה דשמה החשה לה תתרנה לקבל הגט כיון דבעלה אומר לפקדון י לכך נראה לפרש דהא הימניה כיון שמסר בידו ד על דעת כן מסר לו שיהא לגירושין אם יאמר לגירושין אע"פ שהוא משקר ולפי זה מהימנינן ליה לשליש אפילו בדברים העשויים להשאיל ולהשכיר היכא דלא אמר במורמ שאילה אלא אומר בפקדון יהבי׳ ניהליה: מתיב ר' אבא הודאת בעל דין כמאה עדים דמי ושליש

קבלתי צריכה להביא לפנינו קבית בו לוה אבר ענים שנים שיאמרו בפנינו אמרה לו לקבלו ושנים שיאמרו קבלו יקביו ושנים שיאמון קביו וקרעו ולקמן מפרש למה לי לקורעו: ואפילו הם הראשונים שאמרה בפניהם לקבל לה הם עצמם מעידים שראו שקבלו או . א' מן הראשונים ואחד שנעשה עד בזו ובזו מצטרף . עמהם ואע״ג דשליח להולכה אינו צריך עדים שהבעל עשאו שליח אלא הוא נאמן מפני שהגט שבידו מוכיח אבל שליח לקבלה שאין . דבר המוכיח בידו צריך עדים ואילו היו שויה איוז צריכיז שהאשה עשאתנו שלוחים להכלה שהשנים נאמנים לכל קידושין צריך עדים היאך מינהו הבעל שליח לקדש הקידושין בידו (מאלו) [מ״מ אינוז מוכיח שהבעל נתנם לו פלוני בר פלוני מעיר פלוני פטרתי פלונית בת פלונית שחותי פלונית בות פלונית שזו ודאי היא הוכחה גדולה שהבעל מסרו ולא חיישי׳ שמא לפקדון נתנו לו או מצאו בשוק אלא כיון שהוא מוחזק בו ויוצא מידו נאמן . הוא לומר שהבעל נתנו לו וה״ה בשליח קדושין אם היה מקדשה בשטר אבל בכסף צריך עדים שמינהו שליח פ׳ האיש מקדש (קדושין מג.) שהשליח ועשה עד ורשליח וע"א מתקדשת האשה כגון שיש עדים שהוא שלוחו וה"ה הכי ומי שליח להולכה עדים מצטרף הוא עם ע"א בנתינת הגט ליד האשה לר' היו שני שלוחים בקדושין . אינז צריכים מפני שהן שנים מסירה אלא הן הן שלוחיו . הן הן עידיו כדאמרי׳ התם: וווט: איתמר בעל אומר לפקדון ושליח אומר לגירושין מי נאמן רב הונא אמר בעל נאמן ורב חסדא אמר שליח נאמן רב הונא [אמר] בעל

יהיב לה ורב חסדא אמר שליח נאמן דהא הימניה פי׳ בשליח שמינתו האשה לקבלה מיירי והשליח והאשה יחד הם בעיר ומשום הכי פליג רב חסדא שלית נאמן דהא הימניה פי׳ בשלית שמינתו האשה לקבלה מיתיר והשלית והאשה 'חד הם בעיר ומשום הכי פליג רב חסדא בשלית נאמן שהלי בא הבר שלים ואחה שליחות וכיון שהגט יוצא מתחת ידו אמר רב חסדא דשלית ואמן אבל בשלית להולכה אי"א לומר דשלית נאמן שהרי הבעל יכול לבטלו ואין לך בטול גדול מזה כשאומר לו לפקדון נתתיו לך. אמ תאמר אין זה בטול גמור אלא גלויי דעתא בעלמא וכבר קי"ל כאביי דאמר (לעיל לד.) גלויי דעתא בגיטא לאו מילתא היא ולא בטיל עד דמבטלי ליה בפירוש היא אמר בפקדון נתתיו ולא בטיל עד דמבטלי ליה אמרו בפקדון נתתיו לך לא בטיל והשליח נאמן ואם יתנו לאשה היא מגורשת זה לא יתכן דנהי דאין זה בטול גמור כיון שיכול לבטלו ביטול גמור יהא נאמן לומר לפקדון נתתיו לך ע"י מגו דאי בעי מבטל ליה ואמר ליה אי אפשי בשליחותך כי אמר נמי לפקדון יהבתיה ניהלך יהא נאמן ואין לומר דלית ליה לוב חסדא מיגו דהא קי"ל בפ' האשה שנתאלמנה (כתובות כב.) דאמרי מיגו מדאור והיא ניהל בליה דוב חסדא ממאר חנון האשה שאמרה להבל יוני ברל בא עול מוד ברי ביו מוצאום השמרה להבל ויוני ברל ביו או מוד ברב עם מודש מודים ווולים ברב לו מינו לו ביוני עול עד מחסת ודי מוד מוד או מוד מוד שומרה להבל היד לו מינות לו ביוני עול מוד לו ויוני לו ביוני עול מחסת ודי להבל ווונית בל בא מוד כו ביונית לו ביוני לוצי בל בשלית לו ביוני וציע מוד מוד מודים לו ביונים ווולים ביונים הרב עו שומר לו ביונים עול ביונים מוד לו ביונים ביונים לו ביונים לו ביונים לו ביונים ביונים לו ביונים לו ביונים לו ביונים לו ביונים ביונים לו ביונים לו ביונים לו ביונים ביונים ביונים ביונים ביונים לו ביונים בי